

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Sfintele Paști, a Sfântului Apostol Toma

Fiilor, fiilor, în a doua duminică de după Sfintele Paști, a învierii Mele, intru în carte cuvânt și vă întâmpin cu salutul cel de Paști: Hristos a înviat, iar voi să răspundeți cu bucurie mare, spunând: Adevărat a înviat!

O, fiilor, adevărat s-a arătat tot cuvântul pe care l-am lăsat ucenicilor Mei mai înainte să Mă las prins și pironit pe cruce. Adevărat s-a adeverit și cuvântul cel pentru plângerea Ierusalimului, o, că am plâns pentru Ierusalim și a plâns și el apoi când s-au împlinit asupra lui toate cuvintele Mele cele pentru pedeapsa necredinței lui din vremea cercetării lui, a nașterii Mele, a lucrărilor Mele toate în mijlocul lui, a minunii răstignirii și învierii Mele, și apoi a ridicării Mele pe nori spre Tatăl, treizeci și trei de ani de vreme de cercetare, iar poporul acesta n-a înțeles, n-a voit să creadă, să vegheze n-a voit, și apoi a plâns sub sabie acest popor, a plâns sub vrăjmași pentru plata necredinței lui.

O, fiilor, necredința de felul acesta este partea celor ce nu sunt dezghețați la minte, a celor ce nu le merge, nu le poate mintea, e rece, sunt tari la cerbice, așa cum este scris în Scripturi despre ei. Puteau însă să cerceteze, dar n-au voit cu nici un chip. Iar în duminica aceasta, în ziua a opta de după învierea Mea a sosit între ucenicii Mei Toma apostolul și a aflat și el de Mine și a aflat că am înviat, o, și a voit el să cerceteze aceasta și a spus: *«Nu pot să cred, decât dacă voi pune mâna mea pe ranele Lui, dacă-L voi vedea în față și Îl voi atinge în rane»*.

O, am și sosit în clipa aceea între ei ca și în ziua învierii Mele și iarăși M-au văzut toți, împreună cu Toma, și am grăit cu Toma și a grăit și el cu Mine și am grăit lor apoi, o, și mare a fost și a rămas puterea mărturisirii lor despre Mine peste pământ apoi, iar Ioan a spus apoi celor ce le mărturiseau pe Domnul, și spunea el: *«Ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri și am privit și am pipăit cu mintea noastră despre Cuvântul vieții, despre Domnul vieții, căci viața a fost arătată și noi am văzut-o, iată, aceasta mărturisim noi acum despre ea și vestim tuturor viața veșnică, viața care era la Tatăl și care ne-a fost arătată, și aceea vestim și vă vestim, ca și voi să aveți părtaşie cu noi, ca și noi cu Tatăl și cu Fiul Său Iisus Hristos, Cel ce este lumină și nu este întru El întuneric, iar dacă zicem că avem părtaşie cu El, dar umblăm în întuneric, mințim, și nu trăim adevărul, dar dacă umblăm în lumină sângele Lui ne curăță de orice păcat»*.

Am intrat la ei, în seara zilei învierii Mele am intrat la ei, căci erau închiși ucenicii Mei de teama iudeilor, o, și le-am spus lor cuvântul păcii: *«Pace vouă!»*, și i-am așezat pe ei în puterea de a merge peste pământ cu mărturisirea cea despre Mine și, suflând peste ei, am spus: *«Luați Duh Sfânt și veți ierta pe mulți de păcate, și multora le veți ține!»*, o, că nu toți vor putea pentru Domnul cu pașii lor cei încurcați.

Pe Toma însă l-am întâlnit a opta zi și l-am încredințat cu totul, arătându-i și pipăind el ranele Mele, și i-am spus: *«Fii credincios, nu necredincios, și fii fericit că M-ai văzut, dar cei ce vor crede fără să Mă fi văzut vor fi mai fericiți!»*.

O, fiilor, mare este darul și taina credinței și mare plată are, mare, fiilor! I-am spus lui Toma: *«Fii credincios căci ai văzut!»*. O, și i-aș ruga, fiilor, pe cei ce nu se joacă de-a credința în Mine și în cuvântul Meu cel de azi și în orânduiala pentru cei ce cred, i-aș ruga să-și însănătoșească mintea și să creadă apoi mai sănătos, mai statornic, mai cu temere să nu Mă piardă cumva, mai dezghețați la minte să se arate, mai ușor apoi să priceapă taina venirii

Mele cuvânt peste pământ, și pe voi purtând-o pe ea spre ei, că dacă mintea nu le poate, nu le merge, nu-i dezghețată ca să curgă ușor pentru înțelegerea lucrurilor, o, nu pot ei urma pe Domnul așa cum este învățătura cuvântului Său și dragostea cea pentru Dumnezeu, iar dacă nu urmează toată povața Mea pentru cei ce vin să fie cu Mine după dreptate, după voia Mea cu ei, o, aceia răcesc la minte, li se închide, li se răcește mintea, căci cine are minte are pe Dumnezeu în el și în ea cu iubirea cea de sus, că nu omul iubește, ci iubirea cea de sus în el, dacă el se naște din ea și dacă o are pe ea apoi.

Și acum, ucenicul Toma salută cetatea Mea cu salutul învierii Mele, iar Eu binecuvintez intrarea lui și mărturisirea lui în cartea Mea cea de azi, cartea venirii Mele pe pământ cu sfinții Mei, cu ucenicii Mei.

— *Hristos a înviat, salut acum cetatea cuvântului Tău cu mărturisirea învierii Tale, Doamne, cu ceea ce am auzit și am văzut cu ochii noștri, așa cum a lăsat scris Ioan pentru toți cei care vor crede în învierea Ta prin mărturisirea noastră, cu care ne-ai trimis în lume pe noi, ca să și iertăm păcatele celor ce vor crede ca și noi în învierea Ta, în Tine, Dumnezeule Fiu, în Tatăl Tău și al nostru, căci Tatăl a suferit cât Tine, iar Tu cât El, căci sunteți Una, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt!*

O, iartă-mi răvna care se părea că e necredință, dar Duhul a lucrat în mine și s-a întărit peste timp adevărul învierii Tale din răstignire, trupul Tău înviat, Doamne.

Am avut din fire o minte dezghețată, isteț la minte eram și pricepeam ușor, dar Te-am voit înțeles și crezut, că așa a fost voia Duhului, adevărarea cu tărie a trupului Tău înviat, Doamne. Mă umilesc însă, mă umilesc mult, mai mult ca atunci, dar curajul meu de atunci mi-a dat curaj mult apoi, și am dat mărturisire despre Tine peste pământ mai mult decât toți ceilalți trimiși ai Tăi, ucenici ai Tăi, că am vestit la cei mai aprigi oameni de pe pământ numele Tău și puterea Ta și n-am încetat peste multe, multe popoare să-i vestesc pentru credință pe toți, până ce a fost să cad mucenic pentru Evanghelia Ta, pentru vestirea ei la cei ce au crezut și la cei ce n-au crezut, și în vremea lucrului meu pentru Tine am uitat de mine cu desăvârșire, și numai Tu mai erai, numai Tu ai rămas în mintea mea, în lucrarea mea zi și noapte, până ce am căzut sub ura celor mult necredincioși, așa cum este scris despre călătoria mea cu numele Tău peste pământ, o, și am acum Ființa Ta întreagă, Domnul meu Cel răstignit și înviat și veșnic Domn al ucenicilor Tăi în țara Ta de sus, în taina mângâierii pregătită pentru noi, pentru sfinți, pentru cei ce Te-au iubit numai pe Tine, Doamne.

Sunt tot o bucurie că pot să mărturisesc peste pământ pe Domnul Dumnezeu meu Cel înviat, pe Tine, Doamne, Învățătorul nostru, o mânuță de pescari din Galileea, și din ei Tu ai făcut pescari de suflete pentru împărăția Ta, Doamne, și iată dragostea Ta și rodul ei!

O, slavă Ție, slavă învierii Tale, slavă Ție în mijlocul cetății cuvântului Tău, și har, har peste ea!

Iar celor ce Te poartă cuvânt peste pământ, dă-le lor tot cerul, Doamne, o, și iată-ne cu Tine și cu cerul alături lor, că slava Ta e mare peste cetatea Ta cu ei, iar ei sunt mici ca să le poți purta de grijă cu împărăția Ta între ei, cu bunătățile ei, și bucuria sfinților Tăi e mare, Doamne, e cât ești Tu de mare între ei și cu ei.

— O, ucenici iubiți, peste câteva zile ridicăm sărbătoare iar și iar aici, în cetatea Mea cu ei, și veți fi cu Mine și cu ucenițele învierii Mele și vom fi sărbătoriți toți odată cu sărbătoare de înviere, o, ucenici iubiți.

Acum las întărire peste voi și peste cetate, ca să se înceapă aici pregătirea sărbătorii mironosițelor învierii Mele și a ucenicilor Mei, toți împreună odată serbați și mărturisiți lângă Mine pentru învierea Mea dintre cei morți, și iată ce vă aduc să lucrați, fiilor, în numele Meu:

Iubirea dintre Mire și mireasă, acest fior dulce al inimii celor ce Mă iubesc cu dor, această trăire sfântă să se așeze pe chipurile voastre, pe inimile voastre, iar dorul pentru Mi-

ne să vă mistuie inima și liniștea, o, și învățați, învățați voi, fii și fiice, învățați trăirea, și apoi cântarea miresei, că mireasa poartă dor prin toată purtarea ei, căci poartă pe Mire în inima ei.

La început a fost Cuvântul, iar Cuvântul este iubirea, este Mirele, și Mirele iubește cu cuvântul ca la început și-Și gătește mireasa cea născută prin cuvânt, dar și mireasa să iubească cu cuvântul pe Mire, și dacă Eu spun: „*Hristos a înviat!*”, mireasa să-Mi răspundă, să-Mi grăiască, să grăiască cu Mirele, și când vă spun: „*Pace vouă!*”, voi să spuneți cu glas Mie apoi: „*Pace Ție, Doamne!*”, și să învățăm să vorbim unii cu alții când auziți Mirele că vine, că vă grăiește vouă.

Iată, aceasta vă dau să lucrați, numai să nu căutați să fiți voi, ci numai Eu, fiilor, Eu cu voia Mea în voi și prin voi.

O, aveți grijă de Mine, de taina Mea cu voi și de lucrarea ei, căci Eu am grijă de voi, fiilor, am prin taina Mea cu voi. Ridicați-vă cu râvnă sfântă, cu dăruire întregă și plăcută Mie, și așezați slava sărbătorii care vine, și numai Eu să fiu, numai pe Mine să Mă purtați în tot ceea ce aveți de lucrat și de așezat înaintea celor ce sosesc la voi din cer cu sărbătoarea bucuriei de înviere, și acum Hristos a înviat, cântarea de înviere, fiilor!

O, fiți blânzi și smeriți cu inima! Smeriți-vă unul înaintea altuia așa cum ați văzut la Mine că am lucrat, căci îngâmfarea este cu cei tari la cerbice, cu cei vârtoși și reci. Și spun aceasta ca să se audă și ca să înțeleagă cei ce păcătuiesc așa împotriva blândeții și smereniei de duh, că pe acestea voiesc Eu, Domnul, să le așez și să le privesc pe fețele celor ce se aleg spre gătire plăcută Mie, gătirea fiilor lui Dumnezeu pentru Domnul lor, mireasa gătită pentru Mirele ei, fiilor.

Și hai, ridicați-vă! O, ridicați-vă și fiți harnici și harici, ca să gătiți acum voi, pentru Noi și pentru voi, o nouă zi de bucurie sfântă, încă o zi de sărbătoare cu cerul la voi. Și pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

26-04/09-05-2021